

RIBARSTVO JUGOSLAVIJE

LIST POSLOVNOG UDRUŽENJA PRIVREDNIH ORGANIZACIJA SLATKOVODNOG RIBARSTVA

Ureduje redakcioni odbor — Glavni i odgovorni urednik: Dr Zlatko Livojević

GOD. XXII

ZAGREB, MART—APRIL 1967.

BROJ 2

MIHAJLO DJ. RISTIĆ,
Novi Sad

Biološka diferencijacija jarih i ozimih jesetri u okviru vrste *Acipenser güldenstädti* Brandt u jugoslovenskom delu donjeg Dunava

UVOD

U svome radu o *Acipenseridae*-ama jugoslavenskog dela donjega Dunava, Ristić (1963.) iznosi kojim vrstama iz porodice *Acipenseridae*-a se stalno ili povremeno naseljava taj deo Dunava, kakva je gustina ribljih naselja tih vrsta riba, intenzitet ribolova na te vrste riba, a posebno detaljno obraduje eko-ologiju morune (*Huso huso* L.), koja kao izrazita prohodna riba nalazi se u taj deo jugoslavenskog Dunava.

U tom radu obrazlaže se bojazan od eventualnog potpunog izumiranja većeg broja vrsta porodice *Acipenseridae*-a, s jedne strane zbog suviše intenzivnog i neracionalnog ribolova na te vrste riba, a sa druge strane i zbog opsežnih rada na izgradnji hidroenergetskog sistema »Derdap», koji će već nakon izgradnje brane ispod sela Sipa i hidrocentralne u vrlo osetnoj meri uticati na redovne ciklične mresne migracije ovih riba, čija se najizrazitija mrestilišta plodišta nalaze baš iznad i ispod same brane.

Ova bojazan, toliko pesimistička, zasnovana na činjenicama studija dugogodišnjih statističkih podataka o ribolovu na sve vrste *Acipenseridae*-a, ne samo na delu donjega Dunava koji pripada Jugoslaviji, već i na delovima Dunava koji pripadaju Rumuniji, Bugarskoj i SSSR-u, govori u prilog da se pitanju osetnog smanjenja broja jesetrovih riba u Dunavu mora posvetiti izrazito veća pažnja nego do sada i pored mišljenja J. Martia (1964.) da su ribe porodice *Acipenseridae*-a veoma životne, otporne i da im u krajnjoj liniji ne preti opasnost od izumiranja. Sa ovim mišljenjem se ne možemo saglasiti s obzirom i na činjenicu, da je jedna vrsta prohodnih jesetri, *Acipenser nudiventris* Lovetzki, koja je još pre 40—50 godina bila lovljena u vrlo velikom broju i predstavljala ekonomski važnu ribu, danas toliko proredena, da je, u brižljivo osmatranom sedmogodišnjem periodu (1948—1954.) ulovljeno samo pet primeraka. Osmatrajući ovu pojavu još pre tri decenije, naša ribarska služba, na prelog autora ovoga rada, zakonskim propisom od 1937. god. zaštitila je ovu vrstu ribe potpunom zabranom lova. Ova zabrana je još uvek na snazi, ali se u Dunavu godišnje ulovi samo nekoliko primeraka.

Sa ovom činjenicom skoro potpunog nestanka jedne riblje vrste iz porodice jesetri u reci Dunav mora se definitivno računati, ali iz te činjenice treba izvući pouku o najhitnijim merama zaštite ostalih jesetrovih riba, kako se ubrzo nakon definitivne izgradnje hidroenergetskog sistema »Dardap» nebismo suočili i sa izumiranjem još uvek ekonomski važnih jesetra (*Acipenser güldenstädti* Brandt 1833). Neće još prije 40—50 godina bila lovljena u vrlo velikom sumnjivo, da će postojeći neracionalan, štetan i prein-

tenzivan ribolov na ovu vrstu, poređ hidroenergetskog sistema »Derdap», biti jedan od glavnih činilaca u lagom izumiranju i nestanku dunavske jesetre u reke Dunav, baš s obzirom na činjenicu da ova jesetra nalazi se u donjem toku jugoslavenskog i rumunjskog Dunava baš radi mresta.

Bojko (1960.), u svome radu o razmnožavanju jesetrovih riba u reci Don nakon izgradnje Cimljanske vodojaže, već utvrđuje ozbiljne poremećaje u migraciji i razmnožavanju ovih vrsta. Stroganov N. S. (1962) navodi primer smanjenja mogućnosti razmnožavanja jesetrovih riba na rekama Volgi, Kuri i Dnjepru, kao posledicu izmenjenih uslova hidrološkog režima ovih reka nakon izvršenih radova na izgradnji hidroenergetskih sistema.

Semi navedene činjenice o skoro potpunom nestanku sima (*Acipenser nudiventris* Lovetzki), iznosi se činjenica i o lagom ali s gurnom smanjenju broja baltijske (nemačke) jesetra (*Acipenser sturio* L.) i njenom izumiranju u oblasti Dunava i Crnoga mora.

Još pre nekoliko decenija uočili su poznati ihtiolozi Drenski (1951), Petrović (1941), Mohr (1952), Antipa (1905, i 1909), da je baltijska (nemačka), čičkava jesetra (*Acipenser sturio* L.) tako proredena u godišnjim lovovima, da je to postala zabrinjavajuća opomena. Ristić (1963) navodi podatke o ulovu ove vrste jesetre u periodu od 1948—1954. godine na jugoslovenskom delu donjega Dunava od svega 6 primeraka, i to 5 mužjaka i 1 ženke. Ženka ove jesetre ulovljena je 1954. godine u jesenjoj migraciji, bila je teška 21 kg. i imala je u sebi 2,3 kg. ikre. Koliko nam je poznato, još katastrofalnije stanje brojnosti ove riblje vrste je u rekama Elbi, Hajderu i rekama Francuske, koje se ulevaju u Atlantski ocean.

Po podacima V. J. Martia (1939) i A. I. Ambroza (1964), čičkava jesetra (*Acipenser sturio* L.) koja je inače bila masovni stanovnik Crnoga mora i reka koje se u njega ulivaju, toliko je poslednjih godina proredena, da se u celom bazenu Crnoga mora ova jesetra godišnje ne lovi više od 100 primeraka i ne predstavlja više objekat privrednog ribolova.

Od svih jesetrovih riba, koje masovno zalaže u reku Dunav, još je uvek ekonomski najznačajnija nesumnjivo dunavska (ruska) jesetra (*Acipenser güldenstädti* Brandt 1833).

Ova riblja vrsta po Doinikovu (1936), obrazuje u severozapadnoj oblasti Crnoga mora tri stada jesetri i to: kavkasko, dnjeprovsko i dunavsko. A. I. Ambroz (1964) svojim istraživanjima o jesetrama Crnoga mora utvrđuje, da, postoji suštinske razlike u uzrastu, tempu rasta, karakteru mresnih migracija i drugih bioloških karakteristika ribljih vrsta dunavskog i dnjeprovskog stada *Acipenser*

güldenstädti Brandt. Istovremeno determinira predstavnike jesetri dnjeprovsko-dunavskog stada Crnoga mora kao: Acipenser güldenstädti var. colchicus V. Marti. Ova determinacija još uvek nije oficijelno i u literaturi priznata, tako da je mi u ovome radu ne možemo kao takvu tretirati. U ovome radu zadržaćemo i dalje sistematsku determinaciju za rusku jesetu po L. S. Bergu (1948), kao Acipenser güldenstädti Brandt, koju zadržavaju u svojim radovima i Nikolski G. V. (1954., 1963), Judkin I. I. Bakumov V. A. (1961) i mnogi drugi autori. (1962), Kožin N. I. (1964), Ristić M. (1963), Čugunov N. L. i Čugunova N. I. (1964), navode podatke B. J. Marti-a (1940) o morfometričkim razlikama između jesetri ispitivanih u Taganroškom zalivu i Rionskom, koji je na osnovi tih morfometričkih razlika, kao lokalno geografske forme nazvao Azovsku jesetu-Acipenser güldenstädti varietas tanaitica, a Rionsku jesetu-Acipenser güldenstädti varietas colchica. Čugunov i Čugunova (1964) uporedivali su podatke B. J. Marti-a sa svojim materijalom relativno malog broja jesetri ove oblasti (52 primerka različitih uzrasnih klasa iz Doma i Kubana) i prelazaču dalja opsežnija istraživanja, pre usvajanja ovih formi u taksonomski položaj.

Istraživanja A. I. Ambroza (1964) odnosila su se isključivo na ušće u deltu Dunava, dok su se naša istraživanja dunavske jesete vršila na oko 1000 km udaljenosti od ušća Dunava, gdje smo uočili niz kvalitativno novih saznanja iz oblasti biologije i ekologije ove riblje vrste. U ovome radu ćemo pokušati da objasnimo i osvetlimo čitav niz momenata u proučenoj biologiji dunavske jesetre koja periodično zalaže u jugoslavenske vode donjega Dunava.

Rezultatima ovoga rada, proisteklim na bazi određene i originalne metode istraživanja tokom sedam godina (1948 — 1954), pokušaćemo da objasnimo i da sada još uvek neujednačeno i sporno mišljenje izvesnog broja istraživača ihtiologa o postojanju jarih i ozimih sezonskih rasa kod jesetrovih riba, koje je postavio L. S. Berg (1934). To do sada sporno pitanje, naročito kod dunavske jesetre, naći će podlogu za dalje rasvetljavanje ovoga problema iz tako složene oblasti biologije prohodnih riba uopšte.

I. OBLAST I TOK DUNAVA NA KOME SU VRŠENA ISTRAŽIVANJA

Za ovaj rad uzet je u istraživanje tok jugoslavenskog dela donjeg Dunava u polovini širine reke duž desne obale, linijom državne granice između SFR Jugoslavije i N. R. Rumunije, i to počev od donjeg nizvodnog izlaza Sipskog kanala kod samoga sela Sip-km 944 dunavskog toka, pa nizvodno do sela Grabovice kod km 886, u ukupnoj dužini od 58 kilometara. Na ovome potezu reke Dunav ribolov na jesetrove ribe je vrlo intenzivan i njime se bave ribar-stanovnici 14 pribrežnih sela.

— Ovaj deo reke Dunav izabran je za istraživanje u ribarsko biološkom pogledu iz sledećih razloga:

— Ovaj deo toka Dunava, ispod samoga Derdapskog sektora, ima karakter tipično velike i moćne ravniciarske reke, sa prosečnim padom vode od 0,05‰, snažnim protokom vode od prosečno 5.600 m³/sec., pri srednjem vodostaju reke od +350 sm. na vodomjeru Turn Severin.

— Oscilacije vodostanja na ispitivanome području kolebaju se za dugi niz godina (1948 — 1954), od -114 sm. do +688 sm, što preuštavlja amplitudu u ekstremu od oko 8 metara vodenoga sloja.

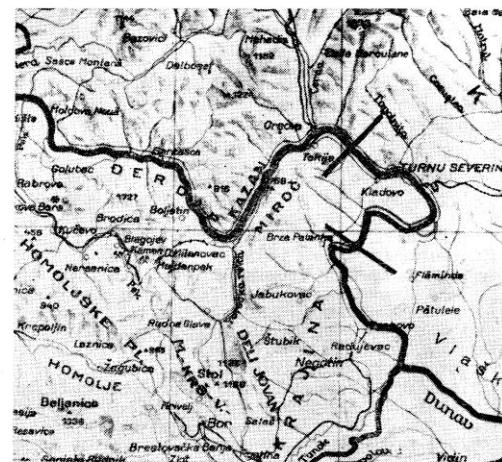
— Rečno korito i dno ovoga dela donjega Dunava sastavljeno je uglavnom od kamena, šljunka, počev od donjeg izlaza Sipskoga kanala, pa preko šljunka i krupnog peska različite granulacije od sela Davidovca do sela Kostola, da bi se do sela Grabovice km 886 karakterisalo, uglavnom, mešavinom šljunka, peska i gline.

— Ovo područje posebno karakterišu vodene struje rečne matice stvorene s jedne strane moćnim protokom vode od 5.600 m³/sec. i konfiguracijom rečnoga dna i obale s druge strane. Ove vodene struje igraju vrlo važnu ulogu pri ribolovu, posebno na sve vrste riba iz porodice jesetri i na ustaljenu i vekovnu primenjivanu ribolovnu tehniku i karakteristična ribolovna sredstva koja se primenjuju u ovoj oblasti.

— Na ovome delu toka Dunava, rečne dubine se kreću od 6-25 metara pri srednjem vodostaju reke. Detaljne podatke o hidrologiji, rečnim strujama, dubinama i geološkom sastavu rečnoga dna daje Ristić M. (1963).

— Sva ribarsko biološka, hidrološka, ribolovno tehnička i ekološka istraživanja na ovome delu Dunava, vršena su neprekidno u periodu od jula 1948. do 31. XII 1954. godine, i to u celovitom godišnjem ciklusima, sa svakodnevnim osmatranjem kretanja T° vode i vazduha, boje vode, vodostanja, primene ribolovne tehnike, dnevnih ribolova i lovišta (samo za jesetrove ribe), analiza lovina po vrstama i polovicama, polnoj zrelosti ribe, uzrastu i težini ribe, kao i količini ikre kod ženki jesetri.

— Na ovome delu donjega Dunava ribolov je u čitavom periodu istraživanja organizovan kompleksno i jedinstveno, rukovoden putem specijalizovanog ribarskog gazdinstva »Derdap« iz Kladova. Za svoje vreme od sedam godina nije menjana ni kvalitativni ni kvantitativni sastav preduzeća. Postojano i stručnost organizacije rada, načina i stepena ribarskog iskorišćavanja ovoga dela Dunava od strane specijalizovanog ribarskog preduzeća, uslovila je samo pozitivan uticaj na tok istraživanja i na sigurnost i tačnost postignutih rezultata.

Sl. 1. — Sektor jugoslavenskog dela donjeg Dunava, Sip-Grabovica km. 994—886.

II PROBLEMI, PREDMET I ZADACI ISTRAŽIVANJA

Ovaj rad obuhvata sledeće probleme, zadatke i istraživanja o pojavama u biologiji, ekologiji i ribolovu dunavske-ruske jesetre (Acipenser güldenstädti Brandt), koja su nam poslužila za pokušaj utvrđivanja biološke diferencijacije ove riblje vrste, na ozime i jare forme:

— Utvrditi tačan sistematski položaj, morfološke karakteristike i rasprostranjenost dunavsko-ruske jesetre, na celokupnoj lovini tokom više godina, na sektoru donjeg Dunava — Sip km 944 — Grabovica km 886.

— Na osnovu godišnjih analiza sveukupne lovne dunavsko-ruske jesetre, utvrđiti po godinama za ceo period istraživanja populaciju ove riblje vrste, njeno povećanje, stagnaciju ili opadanje.

— Proučiti dinamiku kretanja i ulova jesetre po polovima, svakodnevno, po mesecima, godinama i mestima ribolova za ceo period istraživanja, na određenom sektoru reke.

— Za dunavsku jesetru kao prohodnu ribu, utvrditi sezonske periodičke migracije, njihov karakter, vreme i dužinu trajanja, kao i sve faktore koji utiču na ove periodične migracije. Posebno proučiti kao ekološke faktore, uticaj kolebanja vodostanja reke, T^* vode i vazduha, boju odnosno providnost dunavske vode i zamućenost, na pojavu sezonskih periodičnih migracija dunavskog jesetra.

— Analizom svakodnevnih lovina ove ribljeg vrste, a naročito u toku njihovih periodičnih migracija, utvrditi brojčani odnos po polovima, uzrastu i težini, kao i prosečnu težinu dunavskog jesetra u ovoj oblasti Dunava.

— Fiksirati tačno po godinama dane nastupanja i prestanka mresta kod ove ribljeg vrste, kao i analizirati sve faktore koji utiču na sam mrest.

— Tokom trajanja mresta i periodičnih migracija, utvrditi brojčani odnos mužjaka prema ženkama jesetre, kao i uzrasni sastav.

— Na velikom broju primeraka dunavskog jesetra utvrditi polni ciklus i plodnost, kao i razmere zrele ikre u raznim stadijumima sazrevanja ikre.

— Posebno utvrditi težinski i procenjeni odnos težine i broja ikre prema težini ribe, i to kako u periodu mresta, tako i u periodima prolećne i jesenske migracije jesetra, kao i prosečne dimenzije zrele ikre u prelećoj i jesenjoj migraciji.

— Prilikom analize uzrasta mužjaka i ženki dunavskog jesetra po periodičnim sezonskim migracijama, utvrditi težinske i starosne grupe po polovima, kao i uzrast kada nastupa polna zrelost.

— Na osnovu do sada spornih i podeljenih mišljenja kao i hipoteze o postojanju jarihi i ozimih formi (rasa) jesetra, na osnovu dugo godišnjih proučavanja na velikom broju primeraka dunavskog jesetra u području jugoslavenskog dela donjega Dunava, pokušati objasniti i dokumentovati postavku L. S. Berga (1934), o postojanju ili nepostojanju jarihi i ozimih formi (rasa), u okviru ribljeg vrste dunavsko-ruske jesetra (Acipenser güldeñstädti Brandt).

— Na izabranome ribolovnom području, a na osnovu analize ribolova i ribolovnih mesta na potezu donjega Dunava u dužini od 58 km, utvrditi najbolja ribolovna mesta, sa svim njihovim osnovnim ribarstvenim karakteristikama, kao i sva plodišta-mrestilišta dunavskog jesetra, sa osnovnim karakteristikama po prioritetskom redu vrednosti plodišta u ribarskoj biološkoj pogledu.

— Rešenja po svim navedenim zadacima i problemima, nakon dobijenih rezultata istraživanja dati tako, da ih može koristiti i nauka i ribarska privreda. Posebno, rešenje treba da objasni efikasnost, korisnost ili štetnost do sada primenjivane ribolovne tehnike, ribolovnih sredstava, načina i metoda ribolova.

— Najzad, sva rešenja po napred pomenutim problemima i zadacima moraju biti podloga rešavanju ribarstveno privredne problematike, graditeljima hidroenergetskog sistema tokom projektovanja, izgradnje, kao i ribarskim stručnjacima pri planiranju razvoja ribarstva u budućoj Derdapskoj akumulaciji nakon izgradnje, u cilju izbegavanja nepoželjnih posledica nesamo na buduću populaciju dunavskog jesetra, već i drugih riba iz porodice Acipenseridae-a.

Uveč „III REZULTATI I DISKUSIJA“ — ova sekcija predstavlja rezultate i posljedice i ponovo potvrdjuju ovaj *Sistematski i paleoživotni karakteristika i rasprostranjenosti dunavskog jesetra* — *Acipenser güldeñstädti Brandt*. Jesetru svemu

Dunavsko-ruska jesetra — *Acipenser güldeñstädti* Brandt, sistematski pripada porodici Acipenseridae-a, koja obuhvata 4 roda sa oko 25 vrsta riba. Dunavsko-ruska jesetra pripada rodu *Acipenser* L. S. Berg (1932, 1940), Judkin I. I. (1962), Kožin (1964). Sistematske karakteristike ovoga roda su: škržni lukovi prisiljani su za međuškržni prostor, ne obrazuju pod njima nabor; usta su relativno mala, poprečno postavljena. Determinacija: D. 31-47, A. 21-26. Telo debelo, izduženog oblika, petougona preseka, pokriveno plakoidnim štitovima — pločicama na ledima, bokovima i trbuhu. Dunavskog jesetra ima 10-13 leđnih štitova, 29-43 bočnih i 9-12 trbušnih. Između štitova i pločica na koži su u više redova pričvršćene sitnije pločice svetlijе boje.

Glava jesetra je kratka, široka u osnovi i klinasto zatupljena. Ruskavičavo rilo je zaobljeno i elastično od tvrdne gume. Repno peraje veliko, heterocerko, kao i kod ostalih riba iz roda *Acipenser*. Na donjoj strani glave rila, a ispred usta, nalaze se četiri obla, valjkastog oblika brka, kraća nego u *Acipenser* sturio L., bez resa i malo su napred isturena. Gornje koštane ploče na glavi su radijalno granulirane i svojim celim izgledom daju rapavost glavi. Usta dunavsko-ruske jesetre su ovalna, relativno velika, semešta poprečno na donjoj strani glave iza brkova, sa gornjom mesnatom polukružnom celom i donjom rasečenom usnom.

Peraja dunavskog jesetra su velika i snažna. Naročito su jake razvijena grudna peraja, sa veoma čvrstom i jakom prvom koštanom žbicu.

Dunavskog jesetra uglavnom je tamno sive boje, ali se ta boja mijansira prema mestu boravka. Leda su obično pepeljasto sive boje, strane-bokovi prijava sivo-beličaste boje, dok je trbuš beo.

U prosjeku, dunavskog jesetra dostiže težinu u oblasti jugoslavenskog dela donjega Dunava 14,2 kg. Ova prosečna težina dobijena je premerom 3,151 primeraka jesetra, ulovljenih u periodu od 1948—1954. god. Prema podacima A. I. Ambroza (1964), dunavskog jesetra u Dunavu, pri ušću u delta Dunava, ima prosečnu težinu od 13,4 kg., a u Dnjepru 20,2 kg. Judkin I. I. (1962), iznosio je da je prosečna težina ruske jesetra između 16—32 kg. u većini reka, jezera i mora SSSR-a. Pri našim istraživanjima u periodu od sedam godina utvrđeno je, da jesetre težine između 35—40 kg. predstavljaju već retkost u lovinama na Dunavu. Jedna od najvećih i najtežih dunavskih jesetri ulovljena je 23. IX. 1951. god. sa težinom od 47 kg. Ova jesetra, ženka, bila je duga (apsolutna dužina) 215 sm. U sebi je imala 8,5 kg. ikre IV stadiuma zrelosti. Ulovljena je kod sela Sipa, na Sipskim virovima.

Sl. 2. — Jesetra — *Acipenser güldeñstädti* Brandt.

Predstavnici roda *Acipenser*, rasprostranjeni su i naseljavaju vode Evrope, Severne Azije i Severne Amerike.

Dunavsko-ruska jesetra (*Acipenser güldeñstädti* Brandt), naseljava bazene Crnoga, Azovskog i Kaspijskog mora i njihove pritoke. U Kaspijskom moru, po N. I. Kožinu (1964), ova vrsta ima dva vida, i to severno kaspijsku i južno kaspijsku jesetru (*Acipenser güldeñstädti* Brandt, var. persicus i natio kurensis).

BLAŽEN L. ČUGUNOV i N. I. ČUGUNOVA (1964) na osnovu svojih istraživanja i istraživanja V. I. M. JELIĆA (1940) tvrde, da *Acipenser güldeñstädti* Brandt naseljava već pomenute bazene i pritoke Azovskog,

Crnog i Kaspiskog mora, ali da ova riblja vrsta ima na osnovu izvršenih morfometrijskih ispitivanja nekoliko lokalno geografskih forma — varijeteta, kao što su na primjer Ac. guld. Br. varietas tanaicai colchica, što potvrđuje i A. I. Ambroz (1964), s tim što on dunavsko-rusku jesetru koja naseljava severozapadni deo Crnoga mora i njegove pritoke svrstava kao posebnu vrstu i determiniše je kao Acip. guld. colchicus V. Marti. Sa ovim stavom A. I. Ambroza ne možemo se za sada složiti, iz razloga navedenih u uvodnom delu ovoga rada.

Dinamika ulova i populacije dunavske jesetre u periodu 1948—1954. god.

Kako dunavska-ruska jesetra pripada po svojoj rasprostranjenosti jednom ekosistemu i kako se na osnovu te činjenice populacije ove jesetre može definisati kao prostorno i vremenski integrirana biološka grupa jedne vrste, to je proučavanje populacije dunavske-ruske jesetre postavljeno u osnovi tako, kako bi se dobila osnovna mogućnost shvatanja pojma dinamike populacije ove riblje vrste, koja je u stalnom kretanju. Kako se veličina i unutrašnji sastav populacije jesetre stalno menjaju u funkciji vremena (Stanković S. — 1962), to smo odlučili da u svome radu pratimo sve te promene u periodu od nekoliko godina (1948—1954), primenjujući pri tome određenu metodiku i veliki broj primeraka ovih riba iz godišnjih lovina ispitivanoga područja.

Materijal i metodika

U periodu od jula meseca 1948. god. zaključno sa 31. XII 1954. istraživanje dinamike populacije i ulova dunavske jesetre vršeno je na materijalu apsolutno celokupne lovine te riblje vrste na delu jugoslovenskog donjega Dunava, od sela Sipa do sela Grabovice, u dužini od 58 km. Za vreme od 78 meseci, celokupna lovina jesetri od ukupno 3151 komada u težini od 45.026 kg, služila je kao materijal za svrhe proučavanja dinamike populacije ove vrste na određenom sektoru reke Dunav.

Od ukupnog broja ulovljenih primeraka u lovini je bilo 882 primeraka ženki i 2269 primeraka mužjaka, različitih uzrasnih klasa.

Da bi se dinamika populacije dunavske jesetre mogla najracionalnije, nasigurnije i najsvršishodnije pratiti tokom čitavoga perioda, metodika proučavanja čitavoga materijala lovine morala je biti postavljena tako, da bi se dinamika populacije mogla, praktično govorči, pratiti svakodnevno na određenim ribolovnim mestima, kao i na celom području određenom za proučavanje.

U tu svrhu, u okviru ribarskog gazdinstva »Derdap«, sprovedena je takva organizacija rada u ribolovu, da je lovina sa 13 ribolovnih mesta, na kojima su radile po jedna ribarska brigada, slijvana centralno u manipulaciju u Kladovu, gde je lovina evidentirana po danima, po ribolovnim mestima, po težini ribe, težini ikre, po polu i ribolovnom sredstvu, kojim je jesetra ulovljena.

Tabela br. 1.

RIBOLOVNA MESTA, RIBOLOVNA SREDSTVA, RASPORED BRIGADA I NJIHOV SASTAV
U PERIODU 1948—1954. GOD.

Ribolovna mesta i Brigade	Km. Dunava	Broj ribara	Ribolovna sredstva u primeni od 1948 — 1954 godine							
			Morunski strukovi		Plutovače		Pampurski strukovi		Metle	
			broj	udice	broj	udice	broj	udice	broj	
Sip	944	II	—	—	12	300	—	—	—	2
Davidovac	940	4	—	—	16	400	8	800	—	—
Kladušnica	939	6	4	60	12	300	12	1200	—	—
Kladovo	934	4	4	60	8	200	8	800	—	—
Kostol	929	2	4	60	4	100	4	400	—	—
Mal. Vrbica	925	2	4	60	4	100	4	400	—	—
Vel. Vrbica	922	4	8	120	8	200	8	800	—	—
Rtkovo	920	2	6	90	6	150	—	—	—	—
Korbovo	912	6	10	150	24	600	12	1200	—	—
Vajuga	903	4	6	120	12	300	—	—	—	—
Milutinovac	899	4	8	120	8	200	—	—	2	—
Velesnica	896	2	6	90	—	—	—	—	—	—
Ljubičevac	892	8	16	240	16	400	—	—	—	—
Grabovica	886	2	8	120	8	200	—	—	2	—

Tabela br. 1. prikazuje ribolovna mesta, ribolovna sredstva, raspored brigada i njihov sastav ribara po broju za čitav period. Naročito treba podvući činjenicu, da za ovo svo vreme proučavanja napred navedena organizacija, broj ribara i ribolovna sredstva nisu menjani. Isto tako, evidenciju lovina, premer težine i utvrđivanje pola svakodnevno, u čitavome periodu proučavanja, vršilo je isključivo i samo jedno stručno lice. Na ovaj način, postavljena metodika svela je sve eventualne greške na standardnu individualnu grešku.

Materijal za određivanje uzrasnih klasa, plodnosti jesetre i sva ostala proučavanja, uziman je na licu mesta u centralnoj manipulaciji gazdinstva u Kladovu, a laboratorijska ispitivanja vršena su u ihličkoj laboratoriji Zavoda za ribarstvo Srbije u Beogradu. Utvrđivanje uzrasnih klasa i starosti riba

vršeno je metodom V. O. Klera (1927.) i N. I. Čugunove (1959).

Dinamika ulova dunavske jesetre u sedmogodišnjem periodu je podložna osetnim kolebanjima izazvanim uglavnom, dejstvom određenih ekoloških faktora, u prvom redu periodičnim sezonskim migracijama pod uticajem faktora vodostanja, temperaturnog režima, boje vode i intenziteta ribolova određenim načinima, sredstvima i metodama, primenjivanim u ribolovu u pojedinim godinama, ali van područja koje je ispitano.

Osetna kolebanja ulova jesetri po godinama 1948—1954 prikazana su u Grafikonu A., gde je ukomponovan i grafikon kolebnja vodostanja reke Dunav na ispitivane područje, koji nesumnjivo predstavlja jedan od faktora, koji utiče na visinu ulova jesetre.

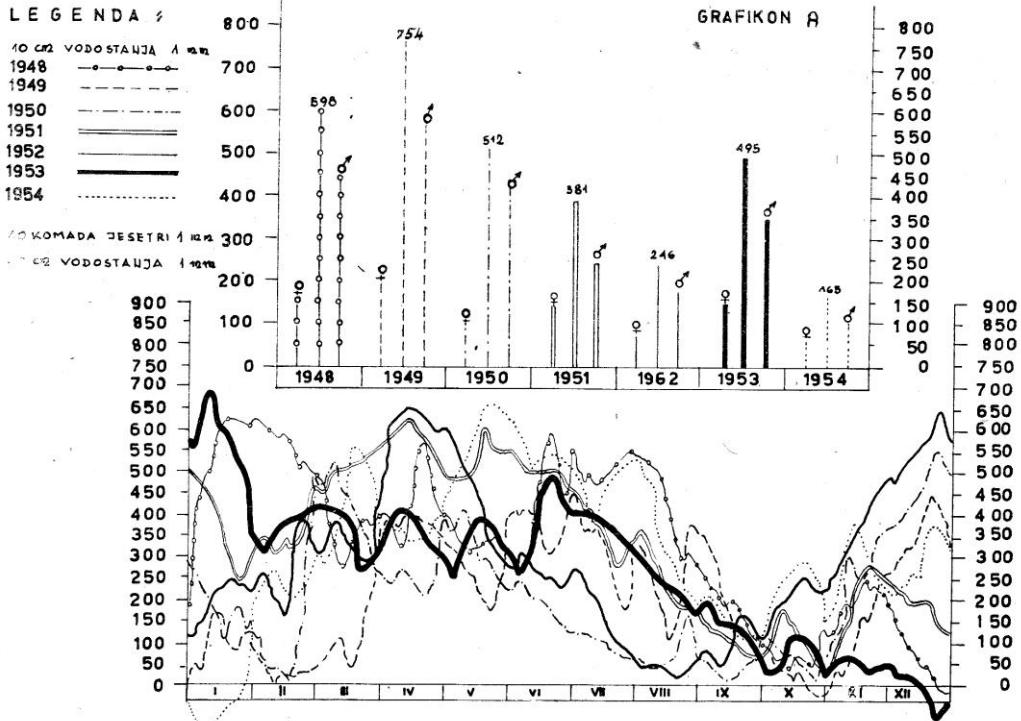

Tabela br. 2.
DINAMIKA ULOVA DUNAVSKE JESE
TRE PO POLOVIMA I GODINAMA.

Godina	Broj ženčki	Broj mužjaka	Ukupna težina kg.	Ukupan broj riba	Površinska težina kg.
1948.	154	444	7757	598	12,9
1949.	201	553	11325	754	15,0
1950.	102	410	7746	512	15,1
1951.	142	239	5804	381	15,2
1952.	72	174	3366	246	13,7
1953.	146	349	6748	495	13,6
1954.	65	100	2280	165	13,8
Ukupno	882	2269	45026	3151	14,2

Analizom grafikona A. i tabele br. 2, može se izvesti zaključak da su kolebanja ulova dunavske jesetri po godinama veoma znatna. Uticaj različitih faktora na kolebanja lovina tokom godina proučavanja ne bi mogli biti objašnjeni bez prikaza dinamike ulova po mesecima i godinama.

Uočljiva su u prednjoj tabeli kolebanja ne samo u ukupnom broju jesetri po godinama, već naročito u odnosu polova, ukupnih težina i prosečne težine jesetri po godinama.

Međutim, ovako znatna kolebanja se jasnije iskazuju po broju ulovljenih jesetri po mesecima u sedmogodišnjem periodu. Tabela br. 3. prikazuje kolebanje ulova jesetri po mesecima svake godine, dok grafikoni br. 2. do br. 8. prikazuju dinamiku ulova po danima, mesecima i godinama u sedmogodišnjem periodu. Tek na osnovu analize ovako iznetih podataka, biće moguće osvetliti problematiku ulova i populacije dunavske jesetre.

Analizom ukupnog broja ulovljenih jesetri po godinama, jasno se uočava, da je 1949. godina naj-

DINAMIKA BROJA ULOVLJENIH JESETRI PO MESECIMA U PERIODU 1948.—1954. GOD.

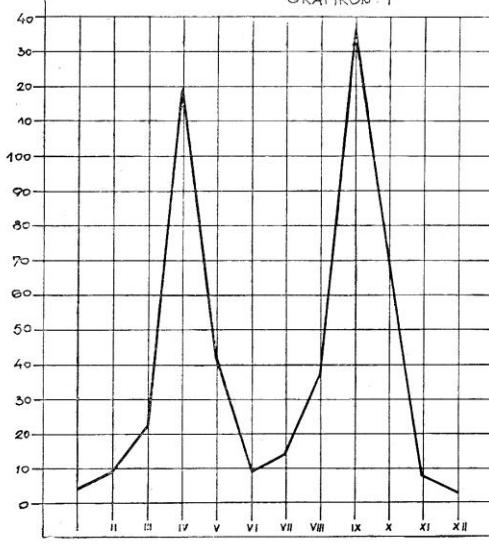
Godina	Broj ulovljenih jesetri po mesecima												Ukupan broj jesetri
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
1948.	—	—	—	—	—	—	5	65	423	95	5	5	598
1949.	3	—	6	103	162	16	20	32	195	197	17	3	754
1950.	—	—	16	245	78	20	25	37	57	27	7	—	512
1951.	4	—	6	41	45	3	14	55	139	67	7	—	381
1952.	—	I	6	92	37	3	16	26	28	26	8	3	246
1953.	6	17	29	204	38	9	12	37	66	67	7	3	495
1954.	—	—	10	30	42	4	98	37	42	17	6	—	165
Ukupno	13	18	73	715	402	55	6	8	950	496	57	14	3151
Prosek	4,3	9	12,1	119	42	9,1	14	260	136	71	8	3,5	450

Tabela br. 3.

bogatija. Nesumnjivo, da bi godina 1948. bila još bogatija od 1949. godine da su proučavanja i analize lovina vršeni i u prvom polugodu te godine. Naužlost, ovako ostaje na osnovu veoma bogatog ulova dunavskih jesetri u jesenjem periodu 1948. god. prognozirati da bi i prolećnji period bio bogat. Da je naša prognoza opravdana poslužićemo se podacima o ulovu dunavske jesetre na ušću Dunava i dunavskoj delti na teritoriji SSSR-a, za period 1948—1954. god. koje iznosi A. I. Ambroz (1964). Tako u 1948. godini, za period januar—juni, ulovljeno je 44,05% dunavske jesetra u odnosu na celu godinu. Ako bi obračunali taj procenat u proseku i za naš deo donjega Dunava, tada bi ukupan ulov jesetre u 1948. godini iznosio 864 primerka, što je za oko 110 primeraka više, nego u najboljoj 1949. godini. Ovakva prognoza dozvoljava se samo iz razloga, što kod dunavske jesetra, kao prohodne ribe, apsolutno svake godine nastupaju u prolećnom i jesenjem periodu sezonske migracije.

1948—1954

GRAFIKON 1

Grafikon br. 1.

USPOREDNI PREGLED ULOVA DUNAVSKE JESETRE U DELTI DUNAVA I JUGOSLAVENSKOM DELU DONJEG DUNAVA U PERIODU 1948 — 1954 GODINE

Mjesto ribolova	Godišnji ulov u kilogramima						
	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954
Ušće Dunava i Delta	39300	67200	50200	55400	76600	33900	29200
Jugoslavenski donji Dunav Sip Grabovica	7757	1325	7746	5804	3366	6748	2280

Na grafikonu A. prikazano kolebanje vodostanja reke Dunav za svih sedam godina upućuje nas na analizu kretanja vodostanja tokom čitave 1953. godine. Kriva vodostanja za 1953. godinu prikazana je na grafikonu kao debela crna linija.

Izrazitu karakteristiku 1953. godini daje kolebanje vodostanja reke Dunav, i to sa 12 porasta i 11 opadanja. U osmatranom periodu Dunav je na području Sip — Grabovica, imao maksimalnu kotu vodostanja od +652 cm u mjesecu januaru i minimalnu od -64 cm u mjesecu decembru. Vodostanje u prolećnoj migraciji jesetre kolebalо se u martu između +450 cm, sa tendencijom opadanja. U aprilu vodostanje Dunava ima tendenciju porasta, i to od +287 cm do +418 cm.

Kao što se vidi iz tabele br. 3 maksimalni ulovi jesetre na području Sip — Grabovica ostvarivani su, po godinama i ukupno za ceo period, u mesecu aprilu sa 715 primeraka i septembru sa 950 primeraka. Svi ostali meseci, a naročito rano prolećnji i kasni zimski, daleko zaostaju po broju ulovljenih jesetri. Ta dva izrazita meseca predstavljaju maksimalne vrhove na grafikonu br. 1.

Dunavska jesetra, kao izrazito prohodna riba, u svome životnom ciklusu ima tri veoma izražena perioda. Prvi, period ličinke, mladunca i mladu, nakon mresta u reci, putovanja niz reku u more gde ostaje duži period vremena na ishrani, narastanju i sticanju polne zrelosti, što u proseku traje oko 7 godina. Drugi period je prva mresna migracija i posle izvršenoga mresta povratak u more na ishranu i sazrevanje polnih produkata. Jesetra sa jesenjom migracijom ulaze u reku sa nepotpunom zrelošću polnih produkata, zimaju u rečnim dubinama, da bi se sledeće godine u prvim mesecima mrestile, a zatim vratile u more. Treći period života jesetre je usko vezan sa migracionim instinktom i impulsom za mrest. Ovaj treći period života, po I. A. Baranikovoju (1964) i A. I. Ambrozu (1964), može se podeliti u tri faze. Prva je karakteristična po koncentraciji jata jesetri pred ušćem reke u more u svrhu migracije, druga je redovna mresna migracija, a treća je redovan povratak nakon mresta iz reke u more.

Iz analize podataka tabela br. 2 i 3 uočavamo lagano opadanje ulova i populacije dunavske jesetra na opisanom području. Nesumnjivo je, da se zapaža od 1949. godine opadanje ulova jesetra i težinski i po broju, i to od 754 primeraka u 1949. godini, sa ukupnom težinom od 11.325 kg., sa izuzetkom u 1953. godini, ulov je u 1954. opao na svega 165 primeraka, s ukupnom težinom od 2280 kg.

Ali, pre nego što bi analizirali ovu pojavu u ribarsko biološkom i ekološkom pogledu, poslužićemo se upoređivanjem podataka za ulov dunavske jesetra pri ušću i delti Dunava za isti vremenski period, na teritoriji SSSR-a (A. I. Ambroz 1964), ali sa apsolutnim težinskim pokazateljem ulova. Mora se napomenuti, da su u pogledu ulova ove vrste ribe ušće Dunava i njegova delta najbogatiji, da su ta ribolovna mesta na prvom udaru migracionih kretanja, a i da do našeg ribolovnog područja kod Sipa ima 944 km od ušća, a osim toga, da do dolaska u naše teritorijalne vode jesetra mora proći i preko teritorija Rumunije i Bugarske, koje isto tako imaju vrlo razvijen ribolov na jesetru, i to skoro istim ribolovnim sredstvima, načinima i metodama ribolova. Otuda ovo upoređenje treba posmatrati iz navedenog aspekta.

Tabela br. 4.

Mjesto ribolova	Godišnji ulov u kilogramima						
	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954
Ušće Dunava i Delta	39300	67200	50200	55400	76600	33900	29200
Jugoslavenski donji Dunav Sip Grabovica	7757	1325	7746	5804	3366	6748	2280

U mesecu februaru 1953., kada počinje prolećna migracija dunavskih jesetri iz Crnog mora i sa ušća Dunava i njegove delte u uzvodnom pravcu do naših ribolovnih voda i područja Sip — Grabovica, vodostanje Dunava pokazuje blagu tendenciju porasta od +282 cm do +400 cm, što je u svakom slučaju imalo veoma povoljan uticaj na migracioni instinkt i povećani impuls mresne migracije dunavske jesetre.

U prolećnoj migraciji na sektoru Sip — Grabovica, pri navedenim uticajem kolebanja vodostanja, temperaturni režim je izrazit. Tako, T^0 vode u februaru je u proseku +2°C, u martu +10°C da bi prosečna T^0 vode u mesecu aprilu bila +12,9°C, a u maju +16,4°C. Ovaj temperaturni režim dunavske vode

u prolećnjem periodu ove godine možemo smatrati optimalnim, za razliku od svih analiziranih godina u periodu 1948 — 1954. Srednja zamućenost vode, sa prosečnom providnošću od 25 cm, uticala je povoljno na migracioni instikt i impuls kod dunavske jesetre.

Ovi zaista optimalni uslovi temperature vode i vodostanja sa srednjim zamućenjem dunavske vode, za razliku od svih analiziranih godina, uslovili su i najveći do tada mogući ulov dunavske jesetre od 350 primeraka u potećnoj migraciji, od čega 84 ženke i 226 mužjaka, sa 4844 kg ukupne težine. Karakteristično je, da je populacija jesetre u glavnom bila sastavljena od mlađih uzrasnih klasa, sa prosečnom težinom ribe od pola od 13,8 kg.

Nasuprot masovnoj migraciji u poteće, u jesenjoj migraciji ulovljeno je ukupno 145 primeraka, odnosno 41,4% od godišnje lovline, sa ukupnom težinom od 1904 kg i prosečnom težinom jesetre oba pola od 13,1 kg. U jesenjem periodu vodostanje je od septembra do kraja godine bilo u neprekidnom opadanju, i to u relaciji od +213 cm do —64 cm u decembru. Temperatura vode u septembru u proseku je iznosila +20°C, a u decembru do 12. XII 1953. +4°C. Provodnost vode je bila izvanredno velika i iznosila je preko 80 cm. Svi navedeni faktori u jesenjoj migraciji dunavske jesetre bili su izrazito povoljni, tako da se povećani ulov jesetre u 1953. godini u odnosu na izrazitu tendenciju opadanja ulova jesetri i smanjenja njene populacije u periodu 1948 — 1954. može smatrati izuzetnim, pod uticajem zaista optimalnih uslova za periodična migraciona kretanja, migracioni instikt i impulse dunavske jesetre s jedne strane, kao i neefikasnost ribolovnih sredstava za ribolov na ušću i delti Dunava od strane ribara SSSR-a i Rumunije pri niskom vodostanju, počev od avgusta meseca pa do kraja godine i bistroj vodi Dunava, s druge strane.

Pri razmatranju ove pojave periodičnih migracija jesetri i ulova tih anadromnih riba baš u 1953. godini biće nam jasnije objašnjenje, ako iznesemo činjenice o delovanju spoljnijih i unutrašnjih stimulansa i impulsa, koji deluje na ove migracije. Još L. S. Berg (1934) postavlja ne samo kao hipotezu, već i formuliše pojmove o jarim i ozimim rasama jesetri, koji sve do danas izazivaju podjeljena mišljenja među ichtiozima. Međutim, Baranikova I. A. (1964), govoreći o migracionim impulsima kod jesetrovih riba, iznosi kao činjenicu da je migraciono kretanje jesetri uslovljeno kolebanjem vodostanja, naročito visokih, mutnih voda i temperaturom vode, dužinom bavljenja u reci jesetri, koji kao ekološki faktori imaju nesumljivo uticaj na funkcije hipofize, štitne žlezde i kompleksa nervne sekrecije. Po ovome, ozime i jare jesetre migriraju iz svojih morskih staništa i kreću se prvo ka ušću, a zatim u reke pri veoma različitom unutrašnjem sastavu svojih organa i pri različitim uslovima spoljne sredine.

N. L. Gerbiljski (1957) i D. I. Kozlovski (1953) u svojim radovima ukazuju na uticaj spoljne sredine na migracioni instinkt i impuls migriranja i tvrde da su ti uticaji spoljne sredine od velikog značenja za migraciju ozimih i jarih jesetri u reke. Tako naprimjer, oba autora iznose da providnost vode i vodostaj imaju odlučujuću ulogu u migraciji jesetri. Tako je uočeno, da je migracija ozime jesetre uspešnija pri niskom vodostanju i bistroj vodi i obratno za jaru jesetru. U svakom slučaju, priroda migracionog impulsu kod jesetri je dejstvom spoljnih i unutrašnjih stimulansa ekološke sredine različita kod jare i ozime jesetre.

Na osnovu ove analize i objašnjenja, kao i rezultata naših svakodnevnih praćenja pomenutih faktora, može se objasniti pojava većeg ulova populacije dunavske jesetre u 1953. godini u odnosu na izrazito ukazan pad u periodu od 1949 — 1954. godine.

DINAMIKA KRETANJA ULOVA JESETRE PO POLOVIMA, MESTIMA RIBOLOVA I GODIŠNJIM DOBIMA U PERIODU 1948 — 1954.

Planom ribarsko bioloških proučavanja dunavske jesetre nužno je bilo obuhvatiti do detalja i proučavanja odnosa polova u dnevnim, mesečnim i godišnjim lovina dunavske jesetre, i to kako težinski i po broju, tako i po mestima ribolova. Jedino dobijanjem sveukupne slike dinamike kretanja ulova dunavskih jesetri, kako je napred navedeno, bilo je moguće analizirati dobijene rezultate i na osnovu njih izvući odgovarajuće zaključke iz tako složene oblasti, kao što je oblast analize dugogodišnjih lovina jedne riblje vrste na jednom određenom području reke.

MATERIJAL I METODIKA

Proučavanje dinamike kretanja ulova jesetre izvršeno je na 3151 primerka ulovljenih dunavskih jesetri oba pola, u celom periodu od sedam godina. Od ukupnog broja ulovljeno je na 13 ribolovnih mesta, označenih u tabeli br. 5., 882 ženke i 2269 mužjaka, podjeljenih po danima ulova na dva perioda — proljetni i jesenji.

Proučavanje ovakvo velikog broja riba vršeno je metodom slijanja ulovljenih primeraka u jedan centar, još istoga dana i najduže od nekoliko časova potrebnih za transport od mesta ribolova do centra. Po odvajaju mužjaka od ženki, njihovog premeravanja najosnovnijim biometrijskim merama: sveukupna dužina, najveća visina, najveća širina i apsolutna težina, za ženke je nakon premeravanja još utvrđivanja apsolutna težina ikre iz oba jajnjaka. Za oba pola radi utvrđivanja uzrasta — starosti, sećena je hirurškom testerom pri korenju levog grudnoga peraja prva koštana žbica, radi dalje laboratorijske obrade. Odsečena žbica stavljena je u posebnu kovertu, sa već označenim i zapisanim svim pomenutim biometrijskim merama, te podacima o polu i mestu i datumu ulova.

Tabela br. 5, daje nam jedinstvenu sliku kretanja ulova dunavske jesetre u čitavome periodu, a tabela br. 6 pruža nam mogućnost da detaljno upoznamo osnovne hidrološke, geološke i hidrogeografske karakteristike svih ribolovnih mesta na proučavanome području, koje u okviru metodike istraživanja dinamike kretanja ulova dunavske jesetre po polovima, mestima i godišnjim dobima u istraživanome periodu, imaju prvorazredni značaj u pogledu objašnjenja do sada još uvek nedovoljno poznatih činjenica u sklopu do sada spornih pitanja o postojanju jarihi i ozimih formi dunavskih jesetri, kako ih je nazvao L. S. Berg (1934).

Geološki sastav rečnoga dna Dunava utvrđivan je na osnovu materijala, dobivenog putem teškog Petersenovog grabilja, a protok vode Dunava meren je na svih 13 mesta hidrometrijskim krilom dana 16. IV 1954, pri koti vodostanja od + 347 cm. — Turn Severin.

Iz niže navedene tabele može se jasno uočiti nesumnjiva razlika u broju ulovljenih primeraka tokom perioda 1948—1954, kako po polovima, tako i po godišnjem dobu. U periodu potećne migracije jesetre ulovljeno je ukupno 1391 primeraka, a u periodu jesenje migracije ukupno 1760 primeraka, odnosno za 21% više od potećnjeg perioda.

U potećnoj migraciji za ceo period ulovljeno je 278 ženki, sa 4.862 kg. težine i mužjaka 1113 primeraka, sa 15.727 kg. Nasuprot, u jesenjoj migraciji ulovljeno je ukupno 604 primeraka ženki, sa 8.691 kg. težine i 1156 primeraka mužjaka sa 15.746 kg. težine.

U ukupnom sedmogodišnjem periodu ženke dunavske jesetre učestvuju u ulovu, u odnosu na mužjake, sa 38,8%, dok su ženke u ukupnom ulovu zastupljene sa 27,9%, a mužjaci sa 72,1%.

U odnosu na ukupan ulov ženki, ulov u jesenjoj migraciji ženki je za 54% veći od ulova ženki u potećnoj migraciji. Naprotiv, učešće mužjaka u odnosu na ukupan ulov je za svega 3,8% veći u jesenjem

DINAMIKA ULOVA DUNAVSKIH JESETRI PO MESTIMA RIBOLOVA I POLOVIMA U PERIODU 1948.-1954. GOD.

Tabela br. 5.

Mesto ribolova	Broj riba		Vreme ulova i broj riba				Težina ribe u kg.				Ukupana težina M. + Ž. kg.	Ukupan broj riba	Km. Dunava			
	ž.	mž.	proleće		jesen		proleće		jesen							
			ž.	mž.	ž.	mž.	ž.	mž.	ž.	mž.						
Sip	210	496	46	102	164	394	719	1328	2620	5694	10361	706	944			
Davidovac	16	102	15	96	1	6	227	1459	19	50	1755	118	939			
Kladušnica	29	158	12	130	17	28	165	1996	185	402	2748	187	940			
Kladovo	41	123	19	94	22	29	253	1081	328	550	2212	164	934			
Kostol	38	100	14	66	24	34	208	863	292	383	1746	138	929			
Mala Vrbica	3	20	6	20	2	—	90	268	30	—	388	28	925			
Velika Vrbica	19	42	6	23	13	19	89	274	174	236	773	61	922			
Rtkovo	5	16	4	15	1	1	78	334	16	27	307	21	920			
Korbovo	184	549	85	379	99	170	1336	186	1307	2237	10721	773	912			
Vajuga	78	160	11	27	67	133	165	5841	974	1601	3074	238	903			
Milutinovac	17	31	—	5	17	26	—	70	264	312	646	48	899			
Ljubičevac	203	426	44	146	159	280	1212	1928	2237	3774	9151	629	892			
Grabovica	34	46	16	10	18	36	320	99	245	480	1144	80	886			
Ukupno	882	2269	276	1113	604	1156	4862	15727	8691	15476	45026	3151	Km. 88			

periodu od ulova mužjaka u prolećnjem periodu. Odnos učešća broja mužjaka u odnosu na broj ženki pruža sledeću sliku: dok na jednu ženku u prolećnoj migraciji dolazi četiri mužjaka, u jesenjoj migraciji na jednu ženku dolazi svega 1,9 primeraka mužjaka.

Na osnovu analize celokupne lovivine dunavskih jesetre, izražene težinskim, na proučavanome području Dunava za sedam godina utvrđili smo, da u ovome delu jugoslavenskog donjega Dunava Acipenser güldestärdi Brandt dostiže prosečnu težinu od 14,2 kg., za razliku od prosečne težine iste riblje vrste, utvrđene po A. I. Ambrozu (1964) za reku Dunav pri ušću sa 13,4 kg. i u reci Dnjepru sa 20,2 kg.

Analizom odnosa težine mužjaka i ženki, lovljivih u prolećnoj i jesenjoj migraciji dunavskih jesetre, utvrđili smo da ženke u prolećnoj migraciji doštiju prosečnu težinu od 17,4 kg, dok u jesenjoj migraciji ženke imaju prosečnu težinu od 14,3 kg., odnosno za 3,1 kg u proseku su težinski lakše. Istovremeno, mužjaci lovљeni u prolećnoj migraciji imaju prosečnu od 14,1 kg., dok u jesenjoj u proseku 13,6 kg., odnosno mužjaci lovљeni u jesenjoj migraciji su lakši za 0,5 kg.

Kako se ovde radi o velikom broju ulovljenih ženki i mužjaka dunavske jesetre (882 ženke i 2269 mužjaka), po izrazitim periodičnim godišnjim migracionim kretanjima, možemo zaključiti, da je uočena nesumnjiva, i to bitna razlika u težinama jesetri lovљenih u prolećnoj, odnosno jesenjoj migraciji. Iz analize ovih podataka uočava se, da su i ženke i mužjaci u proseku za svih sedam godina u prolećnoj migraciji znatno teže ribe po uzrastu, od riba — i ženki i mužjaka — jesenje migracije. Ova činjenica nas navodi na mogućnost postojanja dve biološke grupe, odnosno dve forme ili rase jesetre Acipenser güldestärdi Brandt, koje čemo do konačnih i nepobitnih činjenica u biološkom pogledu u ovome radu dalje nazivati jara (za ribe lovљene u prolećnoj migraciji) i ozima (za ribe jesenje migracije) dunavska-ruska jesetra, kao što ih je već ranije determinisao L. S. Berg (1934), a kasnije i njegovi učenici i sledbenici i mimo do sada još uvek suprotnih mišljenja izvesnog broja ihtiologa: K.G. Doinikov (1936.), A. N. Deržavin (1947.), D. Janković (1958.), A. I. Ambroz (1964.).

HIDROGRAFSKO-HIDROLOŠKE I GEOLOŠKE KARAKTERISTIKE RIBOLOVNIVIH MESTA NA SEKTORU DUNAVA SIP—GRABOVICA KM. 944—886., UTVRDENE OD 14.—16. IV 1951. GOD. VODOMERNA STANICA TURN SEVERIN, +347 CM.

Ribolovno mesto	Karakteristika ribolovnog mesta			
	Km. Dunava	Dubina reke m.	Sastav rečnog dna	Brzina vode m/sec.
Sip	944	12—25	kamen, krupan šljunak	1,8—2,4
Davidovac	940	8—11	krupan šljunak	1,2—1,7
Kladušnica	939	8—12	krupan šljunak	1,2—1,7
Kladovo	934	6—12	krupan šljunak	1,2—1,7
Kostol	929	8—14	sitan šljunak	1,3—1,8
Mala Vrbica	925	10—15	šljunak, sitan i srednji	1,3—1,8
Velika Vrbica	922	10—16	šljunak, sitan i srednji	1,3—1,8
Rtkovo	920	10—16	šljunak, sitan i srednji	1,3—1,8
Korbovo	912	8—14	krupan šljunak sa glinom	1,4—1,8
Vajuga	903	8—12	krupan šljunak sa glinom	1,4—1,8
Milutinovac	899	10—16	krupan šljunak sa glinom	1,4—1,8
Ljubičevac	892	10—15	krupan šljunak sa glinom	1,2—1,6
Grabovica	886	10—12	krupan šljunak sa glinom	1,2—1,6

hidrografsko-hidrološke i geološke karakteristike svakog pojedinog ribolovnog mesta.

Da bi se koristila tabela br. 6. sa svojim podacima, poslužićemo se prvenstveno zbirnom tabelom br. 5., iz koje ćemo odmah moći zaključiti na kojim ribolovnim mestima je u toku sedmogodišnjeg perioda ulovljen najveći, odnosno najmanji broj dunavskih jesetri, sa svim pokazateljima o sastavu lovine, kako po broju primeraka, polovima, težini, tako i po godišnjim migracionim kretanjima. Radi preciznih objašnjenja i tumačenja rezultata služicemo se i tabelom br. 7., u kojoj se nalaze svi podaci po ribolovnim mestima, godinama, periodima ribolova (na bazi dnevnih ulova), broju, polovima i težinama ulovljenih jesetri.

Analizom tabele br. 5. i br. 7. utvrđujemo, da je u čitavome periodu 1948–1954. najbogatije ribolovno mesto po apsolutnom broju ulovljenih jesetri K o r b o v o, na km. 912 reke Dunav. Na tome ribolovnom mestu ulovljeno je ukupno 733 primeraka jesetri, od čega u prolećnom periodu mužjaka 379 primeraka, ženki 85 primeraka, odnosno u prolećnoj migraciji i mrestu 464 primeraka, za razliku od jesenje migracije, kada je ulovljeno ukupno 269 primeraka, od čega mužjaka 170 primeraka, a ženki 99. Iz ovih podataka možemo utvrditi, da je ovo najbogatije ribolovno mesto i plodište u većem broju jare jesetre prolećnog hoda, sa 464 ulovljenih primeraka, u odnosu na ukupno ulovljenih 269 primeraka ozime jesetre jesenjega hoda. Kod Korbova, kao najbogatije ribolovnog mesta i plodišta, u ulovu su dominantno zastupljene jare jesetre sa 63,4% u odnosu na celokupan ulov sedmogodišnjeg perioda.

Druge ribolovne mesta po značaju ulova dunavske jesetre je S I P na km. 944 Dunava, sa 629 primeraka ulovljenih jesetri. Od ovog ukupnog broja, u prolećnoj migraciji i mrestu ulovljeno je 148 jesetri, od toga 46 ženki i 102 mužjaka jare jesetre prolećnjega hoda. U jesenjо migraciji ulovljeno je ukupno 558 primeraka, od toga 164 ženki i 394 mužjaka ozime jesetre jesenjega hoda. Odnosno, ozima jesetra u ukupnoj lovini učestvuje sa 79%.

Treće po značaju ulova je ribolovno mesto L J U B I Č E V A C na km. 892 Dunava, sa 629 primeraka ulovljenih jesetri. Ovo ribolovno mesto dalo je u prolećnoj migraciji 290 primeraka jesetri, sa 44 ženke i 146 mužjaka. U jesenjoj migraciji Ljubičevac je dao ukupno 439 jesetri sa 159 ženki i 280 mužjaka ozime jesetre jesenjega hoda, što je u odnosu na prolećne migracije učešće sa 69,7%.

Cetvrti značajnije ribolovno mesto, koje obuhvata tri lokacije na dužini od 6 km. dunavskog toka sa istim hidrografsko-hidrološkim i geološkim karakteristikama na potезу D A V I D O V A C – K L A D U S N I C A – K L A D O V O, Km. 940–934 Dunava, dalo je u sedmogodišnjem periodu ukupno 469 primeraka dunavske jesetre. Od ovoga broja, u prolećnoj migraciji ulovljeno je 366 primeraka, sa 46 ženki i 320 mužjaka, a u periodu jesenje migracije ulovljeno je ukupno 103 jesetre. Na ovome ribolovnom mestu, učešće jare jesetre prolećnjega hoda iznosi 78% u odnosu na ukupnu lovini.

V A J U G A, na km. 903 Dunava, je peto mesto ribolova po značaju ulova dunavskih jesetri, na kojme je u toku sedmogodišnjeg osmatranja ulovljeno ukupno 238 primeraka dunavske jesetre. Od ovoga broja u prolećnoj migraciji je ulovljeno svega 38 primeraka jesetre, i to 11 ženki i 27 mužjaka, dok je u jesenjoj migraciji ulovljeno 200 primeraka ozime jesetre, od toga 67 ženki i 133 mužjaka. Kod Vajuge dominira ozima jesetra jesenjeg hoda, sa 84% od ukupnog ulova.

Sesto ribolovno mesto po broju ulovljenih dunavskih jesetri je K O S T O L, 929 km. reke Dunav. U Kostolu ulovljeno je ukupno 138 primeraka jesetre tokom čitavoga perioda. Od toga broja u prolećnoj migraciji ulovljeno je 80 primeraka, 14 ženki i 66 mužjaka, a u periodu jesenje migracije ukupno je ulovljeno 58 jesetri, sa 24 ženke i 34 mužjaka. Na

ovome mestu ribolova dominira jara dunavska jesetra, sa 59% od ukupnog ulova.

Najzad, manje značajna ribolovna mjesta, kao što su Mala i Velika Vrbica, Rtkovo, Milutinovac i Grabovica, učestvuju sa ukupno 238 primeraka u ukupnom ulovu jesetri za čitav period 1948–1954. god. Od ovog broja u prolećnoj migraciji ulovljeno je ukupno 105 primeraka, od čega 32 ženke i 73 mužjaka, a u jesenjoj 133 primeraka, sa 51 ženkom i 82 mužjakom. I na području ovih ribolovnih mesta dominiraju ozime dunavske jesetre, sa 58% u odnosu na ukupan ulov.

Na osnovu analize svih ulovljenih primeraka dunavske jesetre (tabela br. 5. i 7.), učešće ozimih jesetri izraženo je sa 55,8%, a jarih sa 44,2% od ukupnog broja ulovljenih jesetri za sedmogodišnji period 1948–1954.

Analizom ribolovnih mesta i odnosa broja ozimih prema jarim jesetrama možemo tvrditi, da su ozime dunavske jesetre brojnije u sklopu godišnjih lovina. Ovo naše zapožanje, upoređeno sa podacima I. I. J u d k i n a (1962), koji iznosi da su ozime forme ruske jesetre Acipenser gürdenstädti Brandt dominantne u odnosu na jare u rekama Volgi i Uralu, dobija svoju potvrdu za reku Dunav.

Naznačena ribolovna mesta u tabeli br. 6. sa iznimnim procentualnim učešćem ozimih i jarih jesetri, pružaju nam mogućnost izvlačenja odgovarajućih zaključaka, da se u svojim redovnim migracionim kretanjima tokom čitavoga perioda ozime jesetre pretežno zadržavaju na zimovanju i iduće godine na mrestu u ranim mесецима, na ribolovnim mestima: S i p, V a j u g a, L j u b i č e v a c, a jare jesetre u prolećnoj migraciji i mrestu uglavnom se mreste na ribolovnim mestima sa lokacijama: D a v i d o v a c, K l a d u s n i c a, K l a d o v o zatim K o s t o l i, kao najznačajnije plodište, K o r b o v o km. 912.

Ostala ribolovna mesta, Mala i Velika Vrbica, Rtkovo, Milutinovac i Grabovica, mogu se smatrati samo delimično kao zimovalište i plodište ozime jesetre, a u manjoj meri i kao prolazna mesta jare jesetre.

Ako se uzmu u razmatranje hidrografsko-hidrološke i geološke karakteristike svih ribolovnih mesta (tabela br. 6.), jasno možemo grupisati pojedina mesta na boravišta i plodišta dunavske jesetre na osnovu sledećih njihovih karakteristika: za ozimu dunavsku jesetru najpogodnija su mesta rečnoga toka jugoslovenskog dela donjega Dunava, sa dubinama od 12–25 m., sa sastavom rečnoga dna od kamenja, krupnoga šljunka i glinovitim krupnim peskom i protokom vode od 1,2–2,4 m/sec, pri srednjem vodostanju od + 280 — + 350 cm, mereno na vodomernoj stanici Turn Severin. Takva izrazita mesta, sa dominantnim ulovom ozime dunavske jesetre i po broju i po težini, su S i p km. 944, V a j u g a km. 903 i L j u b i č e v a c km. 892. Na ovim mestima je veoma osetno manje prisustvo jarih jesetri, što sve govori u prilog tvrdnji, da su ozima i jara forma dunavske jesetre dve biološke grupe, koje imaju svoja posebna plodišta i u mresnoj migraciji imaju određene migracione instinte i impulse.

Naša zapožanja po ovome pitanju tokom čitavoga perioda nalaze podršku i u radovima V. V. V a s n e c o v a (1954) i L. A. Al j a v d i n e (1951) u kojima se navodi, da se mrestilišta jesetri u reci Volgi nalaze daleko od ušća reke u more, na kamenito-šljunjancane dnu, sa dubinama koje znatno variraju, ali nikada dubina vode nije manja od 6 metara, a protok vode nije od 1 m/sec. Oba autora navode, da se zimovališta i plodišta Volžske jesetre nalaze daleko uzvodno u reci, a naročito ona, u koja zalaze ozime forme jesetri, koje još uvek u jesen nemaju potpuno zrele polne produkte. A. I. A m b r o z (1964), koji je posebno proučavao jesetre Dunavskog stada, navodi da su plodišta ovih riba obično na sredini reke, sa dubinama koje se kolebaju od 12–16 m, u zavisnosti od vodostanja reke.

Ovom analizom ribolovnih mesta i njihovih karakteristika, kao boravišta i mrestilišta dunavske jesetre, uspeli smo da izdiferenciramo jasno pitanje pojave odvajanja ozimih od jarih jesetri na jednom ribolovnom području donjega Dunava, koji se nalazi

na udaljenosti od 886—944 km od ušća reke u Crno more. I ova utvrđena diferenciranost boravišta i plodišta dunavske jesetre govore u prilog postojanja ozimnih i jarih jesetri.¹

(Nastaviti će se)

LITERATURA

- Antipa Gregor 1905. — Die Störe und Ihre Wandlungen in der Europäischen Gewässern, mit besonderer Berücksichtigung der Störe der Donau und des Schwarzen Meeres, Ber. Int. Fisch. Kongress — Wien.
- Antipa Gregor 1909. — Fauna Ichthyologica a Romaniei. Acad. Roum. Poubl. Fond. Akademichii. Voll. XVI — Bukarest.
- Aljavidina L. A. 1951. — Sastojanje i raspredele-nie nerestilišč osetra i sevrugi na učastke r. Volgi. Saratov — Kamišni. Trudi S. O. Kasp. Fil. »Vniro Tom I.«
- Aljavidina L. A. 1954. — Uslovia razmnoženja pro-hodnih osetrovih rib niže Stalingrada. Trudi Sar. Ot. Kasp. fil. »Vniro», Vip. 3
- Amirhanov G. A. 1966. — Elektroferetičeski analiz sivorotičnih belkov krovi osetrovih rib. Voprosi Ihtiologii, Tom 6, Vipusk 2/39 — Moskva.
- Ambroz A. I. 1964. — Osetri severozapadnoj časti Černog mora. Vniro — Trudi — Tom LII, Moskva.
- Abakumov V. A. 1961. — Sezonie rasi prohodnih rib. Voprosi Ihtiologii. Vipusk 17 — Moskva.
- Babuškin N. J. 1964. — Biologija i promisiel Kaspi-koi belugi. Osetrovie Jožnjih morj Sovetskogo Sojuza. Trudi, Tom LII Vniro — Moskva.
- Baranikova I. A. 1964. — O migracionem impulse u osetrovih. Voprosi Ihtiologija, Tom 4. Vipusk 4 (33). Moskva.
- Berg L. S. 1932. — Ribi presnih vod SSSR i soprednjih stran. Leningrad.
- Berg L. S. 1934. — Jarovie i ozimie rasi u rib. Izv. Ak. Nauk SSSR, Nm. 5, Moskva — Leningrad.
- Berg L. S. 1940. — Žiznj presnih vod SSSR. Tom pervi. Akad. Nauk SSSR, Moskva — Leningrad.
- Berg L. S. 1948. — Položenie osetroobraznih v sisteme. Trudi ZOOLOG. inst. A. N. SSSR — VII, Vip. 3. Leningrad.
- Berg L. S. 1961. — O položeniji osetrovih v sisteme, Ribzbr. Trudi, Tom 4, Ihtiologija — Moskva.
- Bojko E. G. 1946. — Opredelenie vozrasta rib po spilam plavnikov. Dokladi A. N. SSSR, nov. ser. LIII — Moskva.
- Bojko E. G. 1960. — Uslovia razmnoženja osetrovih rib v Donu posle zaregulirovania evo stoka. Trudi Az. Vnira T. I, Vip. I
- Boruckii E. V., Karpevič A. F. Želtekovoi M. V., Čojanovok L. A. 1961. — Rukovodstvo po izučenju pitanja rib, v estvestvenih usloviah. Akad. Nauk SSSR — Moskva.
- Čugunova N. I. 1940. — Sovremenaja metodika opredelitelj vozrasta i rosta osetri. Ribnoe Hozjajstvo Nm. Io Moskva.
- Čugunova N. I. 1951. — Rukovodstvo po izučenju vozrasta i rosta rib. Izd. A. N. SSSR — Moskva.
- Čugunov N. L. i Čugunova N. I. 1964. — Sra-vniteljnaja prolislovo biologičeskaja harakteristika osetrovih Azovskov Mora. Tom LII, Sbornik I Trudi Vniro — Moskva.
- Dojnikov K. G. 1936. — Materijala po biologiji i ocenke zapasov osetrovih rib Azovskovo mora. Raboti D. K. nauč. rib. st. Vip. 4
- Drenski Penčo 1951. — Ribite v Bulgaria. Bugar-ska Akadem. na naukite. Sofija.
- Deržavin A. N. 1947. — Vosproizvodstvo zapasov osetrovih rib. Ak. Nauk Azerbej. — Baku
- Erik V. A. 1957. — Ob ozimih i jarovih rasah u rečnoj minogi Lampetra fluviatilis L. Popr. Iht. Vipusk 9, Moskva.
- Gerbiljskii N. L. 1950. — Biologičeski grupi Kurinskog osetra i i vodstva. Dokl. Akod. Nauk SSSR — Tom 71 Nm. 4 — Moskva.
- Gerbiljskii N. L. 1957. — Puti razvitiia vnutrividovoi biologičeskoy differenciaciji, tipi anodromnih migrantov u vopros o migracionem impulse u osetrovih. L. G. U. Nm. 228 — Vip. 44 — 41, Leningrad.
- Ginsburg J. I. 1957. — O biologii molodi osetrovih reki Kuri Voprosi Ihtiol. Vip. 9. A. N. SSSR — Moskva.
- Ginsburg A. S. i Detlaf T. A. 1955. — Razvitie zarodjilei osetrovih rib. M. Izd — Moskva.
- Iogansen B. G. 1955. — K izučenju plodovitosti rib. Trudi Toms Gos Univ. T. 131.
- Janković D. 1958. — Ekologija dunavske kečige (Acipenser ruthenus L.) Biološki Institut. Posebno-izdanje Knj. 2 — Beograd.
- Kler V. O. 1927. — K metodike opredelenija vozrasta rib. Trudi S. Z. A. SSSR (4—10) V — Moskva.
- Kozlovskii D. A. 1956. — O migracionem instinkte u rib. Zool. Žurnal Tom XXXV, Vip. 2 — Moskva.
- Kozlovskii D. A. 1953. — Značenie mutnosti rek v formirovini Ihtiotauni i formooobrazovanii rib. Zool. Žurnal Tom. 32, Vip. 6 — Leningrad.
- Kožin N. I. 1965. — Osetrovie SSSR i ih vospriozvodstvo. VNIRO — Trudi, Tom LII, Sbornik I, Moskva.
- Kostomarov B. 1933. — Die Donaustöre. Zeitschrift für Fischerei. Band XXXI. Berlin.
- Lukjanenko V. I. Sedov S. I. Gerasikin P. P. 1966. — Fiziologo — biohimičeskii osobenosti dvuh populacii osetrovih Kaspije. Gidrobiologičeskii Žurnal, Tom II, Nm. 6 Kiev.
- Majlan R. A. 1967. — Poti intenzifikacii osetrovodstva v Azerbejdžana. Ribnoe Hozjajstvo I (1967) Moskva.
- Marti V. I. 1939. — Biologija i promisel Acipenser sturio L. v Černovo More Zool. Žurnal T. XVIII — Leningrad.
- Marti V. I. 1940. — Sistematička i biologija ruskoga osetra Kavkazskogo poberežja Černovo Mora. Zool. Žurnal XIX, Nm. 6 — Leningrad.
- Mohr Erna 1952. — Der Stör. Akademisch Verlags gesellschaft GEEST und PORTING kg. Leipzig.
- Nikoljskii G. V. 1963. — Ekologija rib. Visšaja škola. Moskva.
- Nikoljskii G. V. 1950. — Častnaja Ihtiologija. Sovj. Nauka — Moskva.
- Nikoljskii G. V. 1954. — Častnaja Ihtiologija 2 Izdat. Sovj. Nauka — Moskva.
- Nikoljskii G. V. 1958. — O biologičeskikh osnovah reguliruvanja ribolotstva. Voprosi Ihtiologiji. Vip. II — Moskva.
- Petrović M. 1941. — Đerdapski ribolovi u prošlosti i sadašnjosti. Srpska kralj. akademija. LVII knjiga 24 — Beograd.

¹ Po želji autora donosimo popis literature na kraju prvog dijela rada, zbog veze sa tekstrom u tom dijelu.

- Pečnikova N. V. 1964. — Rezultati aklimatizacii aralskovo šipa. Voprosi Ihtiologiji. Vip. I (30). T. 4 — Moskva.
- Podlesnii A. V. 1955. — Osetr reke Eniseja. Voprosi Ihtiologii Vip. 4 — Moskva.
- Pravdin I. F. 1966. — Rukovodstvo po izučeniu rib. Pišćc. Promizdat — Moskva.
- Račkova E. V. 1959. — O zaraženosti Volžskog osetra Poly podiul Hidriforme Ussov (Coelenterata). Izvestia G. N. U. Inst. D. i R. ribnoeg hozj. Tom XLIX — Leningrad.
- Ristić M. Đ. 1959. — Praćenje migracije ekonomsko važnih vrsta riba u Dunavu i njegovim pritokama. Ribarstvo Jugoslavije, god. XIV br. 2 — Zagreb.
- Ristić M. Đ. 1963. — Ribarsko biološka studija ACIPENSE-ridae-a, Jugoslovenskog dela donjega Dunava. Ribarstvo Jugoslavije, godina XVII sveska 2, 3, 4. — Zagreb.
- Stanković S. 1962. — Ekologija životinja. Univerzitet u Beogradu. Zavod za izd. učbenika NRS — Beograd.
- Struganov N. S. 1962. — Ekologičeskaja fiziologija rib. Izd. M. G. U. — Moskva.
- Suvorov E. K. 1948. — Osiovi ihtiologije. Sovjetska nauka — Moskva.
- Taler Z. 1954. — Rasprostranje i popis slatkovodnih riba Jugoslavije. Glasnik prirod. muzeja Srpske zemlje. Serija B. k. 5—6 — Beograd.
- Titarenko A. I. i Ulezko V. V. 1955. — Biologičeskie grupi volžskogo osetra. Ribnoe Hozjajstvo, Nm I.
- Timirjazev K. A. 1949. — Istorijski metod u biologiji. Prosveta — Beograd.
- Tschoschner F. i Liepolt R. 1961. — Wissenschaftliche Donaubereisung. Oesterreichische Wasserrwirtschaft. Jahrgang 13. Heft 2. — Wien.
- Trusov K. Z. 1949. — Ozimoj i jarovaje rasi osetrovi. Doklad A. N. SSSR — Tom 67, Nm. 3 — Moskva.
- Trusov V. Z. 1962. — O biologičeh osobenastah nerestovoi populacii volgokaspiskogo osetra. Voprosi Ekologii. Tom 5. — Moskva.
- Vasnečov V. V. 1954. — Iskustvenie nerestilišča prohodnih rib. Vopr. Ihtiol. Vip. 2 — Moskva.
- Zadin V. I. 1940. — Fauna rek i vodohranilišča. A. N. SSSR. Trudi Zool. Inst. T. V. B. 4 — Moskva Leningrad.
- Šmidt P. I. 1947. — Migracii rib. Izdateljstvo A. N. SSSR — Moskva.
- Yudkin I. 1962. — Ihtiologija. Izdanje četvertoe. Pišćepromizdat — Moskva.